

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 7CoCsp/22/2023  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122398919  
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:6122398919.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členiek senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Zuzany Krivdovej, v právnej veci žalobcu: X. D., nar. XX.X.XXXX, bytom S. Q. XXXX/X, W., právne zastúpený: Advokátska kancelária KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., Kpt. Jaroša 1312/29, Trenčín, IČO: 47 256 907, proti žalovanému: Z. R. W., nar. XX.X.XXXX, bytom N., M. O. XXXX/XX, právne zastúpený: JUDr. Peter Svrček, advokát so sídlom K. A. Medveckého 1503/1, Ružomberok, IČO: 42 224 969, v spore o zaplatenie 528,57 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok z 9. februára 2023, č. k. 5Csp/34/2022-120, takto

### rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. potvrdzuje.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. mení tak, že žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. zostáva nedotknutý.

Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie istiny 528,57 eur, na základe späťvzatia žaloby v uvedenej časti podľa § 145 ods. 1, 2 CSP zastavil (výrok I. ). Žalobu na uloženie povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 5 %-ný úrok z omeškania zo sumy 510 eur od 1.6.2021 do 8.9.2022 vo výške 32,42 eur zamietol (výrok II.). Žalobcovi v zmysle § 257 CSP nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok III.).

Vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca na základe podanej žaloby si uplatňoval voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 528,57 eur s príslušenstvom, ktorú pohľadávku predstavuje suma 510 eur ako ním uhradenú žalovanému peňažnú zábezpeku a suma 18,27 eur ako preplatok za služby súvisiace s užívaním bytu, na základe uzatvorenej Zmluvy o nájme bytu z 31.7.2020, na základe ktorej žalovaný ako prenajímateľ prenechal žalobcovi do užívania byt č. X nachádzajúci sa na X. poschodí vo vchode č. XX bytového domu súp. č. XXXX., zapísaného na LV č. XXXX k. ú. W.. Žalovaný po podaní žaloby v podanom odpore proti platobnému rozkazu vzniesol kompenzačnú námietku proti uplatnenej pohľadávke, keďže žalobcovi za obdobie nájmu vznikol nedoplatok na úhradách za služby vyúčtované správcom vo výške 284,72 eur, preplatok za elektrinu vo výške 19,57 eur, preplatok za plyn vo výške 11,58 eur, na základe čoho by mal žalovanému uhradiť sumu 253,57 eur. Keďže žalovaný mal žalobcovi vrátiť zábezpeku vo výške 510 eur, v rozdiel (510 - 253,57 eur) žalovaný uhradil žalobcovi zvyšnú časť nároku na peňažnú zábezpeku vo výške 256,43 eur, ktorá platba bola pripísaná na účet žalobcu dňa 8.9.2022, čo medzi stranami nebolo sporné. Žalobca nerozporoval tvrdenie žalovaného, pokiaľ si

tento na základe podanej žaloby uplatňoval zaplatenie sumy 18,57 eur, keď na základe uvedených skutočností žalobcom došlo k späťvzatiu žaloby vo výške 528,57 eur s tým, že zotrval na žalobe v uložení povinnosti žalovanému zaplatiť mu 5 %-ný úrok z omeškania zo sumy 510 eur od 1.6.2021 do 8.9.2022. Na pojednávaní dňa 12.1.2023 žalovaný predložil doklad o úhrade sumy 16,34 eur ako 5 %-ného úroku z omeškania zo sumy 256,43 eur od 1.6.2021 do 8.9. 2022. Pokiaľ vzájomné pohľadávky žalobcu (na zaplatenie peňažnej zábezpeky) a žalovaného vo výške 257,57 eur (ako nedoplatku za služby spojené s nájmom bytu) zanikli započítaním ku dňu 31.5.2021 na základe kompenzačnej námietky vznesenej žalovaným v priebehu konania, čo žalobca nenamietal a nerozporoval, žalovaný v tejto časti v omeškaní nebol. Preto nárok žalobcu na zaplatenie 5 % úroku z omeškania zamietol z dôvodu, že čiastočne nárok na zaplatenie úroku z omeškania zanikol splnením (5 % úrok z omeškania zo sumy 256,43 eur od 1.6.2021 do 8.9.2022 vo výške 16,34 eur) a v ostatnej časti úrok z omeškania bol nedôvodný. O trovách konania rozhodol podľa § 257 CSP a na základe dôvodov hodných osobitného zreteľa úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal. Aj keď žaloba na zaplatenie sumy 528,57 eur bola podaná dôvodne čo do vrátenia zábezpeky 510 eur, ako aj preplatku vo výške 18,57 eur, je zrejmé, že na oboch stranách došlo k nesprávnemu vyčísleniu nedoplatku, ktoré strany sporu si vzájomne odsúhlasili až v priebehu konania, kedy došlo k zániku záväzku titulom nevratnej zábezpeky čiastočne započítaným nedoplatkom vo výške 253,57 eur, ktorý mal žalobca uhradiť žalovanému a v ostatnej časti splnením - zaplatením sumy 256,43 eur. Žalobca si mal najskôr ustáliť presnú výšku preplatkov a nedoplatkov, až následne si mal uplatniť svoj nárok na súde.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že žalovaný predložil podrobné výpočty až spolu s odporom proti platobnému rozkazu, v ktorom uviedol započítanie nároku na zaplatenie nedoplatku za služby spojené v užívaní bytu proti jeho nároku na vrátenie zábezpeky. V nadväznosti na uvedené mal on podľa názoru súdu potvrdiť zánik záväzku v časti 253,57 eur započítaním ku dňu 31.5.2021 a v časti 256,43 eur splnením dňa 8.9.2022. Súdu prvej inštancie s podaním zo dňa 8.12.2022 predložil súdu prvej inštancie mailovú komunikáciu, z ktorej je zrejmé, že sa domáhal súčinnosti žalovaného pri vypočítaní nedoplatku, resp. preplatku opakovane, a to mailom zo dňa 3.6.2021, 10.6.2021, 22.7.2021, 4.8.2021, 17.11.2021 a až následne žalovaný reagoval mailom zo dňa 22.11.2021, pričom uviedol, že nezabudol na to, len nemal dostatok času, pričom na jeho opätovné pripomenutie zo dňa 23.5.2022 žalovaný opäť žiadnym spôsobom nereagoval. Súd prvej inštancie v bode 9 odôvodnenia rozsudku nesprávne uviedol, že na výzvu žalovaného zo dňa 17.5.2021 reagoval až prostredníctvom právneho zástupcu listom zo dňa 25.7.2022, keď spolu s návrhom na vydanie platobného rozkazu predložil jeho mail z 22.5.2021, ktorý predchádza mailovej komunikácii predloženej dňa 8.12.2022. Následne dňa 27.6.2022 splnomocnil právneho zástupcu na vymáhanie dlžnej sumy, keďže žalovaný mu ani po viac ako roku nedoručil dokumenty potrebné na vyčíslenie preplatku alebo nedoplatku, pričom dňa 29.7.2022 si žalovaný prevzal predžalobnú výzvu. Po uplynutí dvoch týždňov podal návrh na vydanie platobného rozkazu, pričom až následne žalovaný predložil požadované dokumenty spolu s odporom proti platobnému rozkazu. Je pravdou, že nesprávne uplatnil nárok v časti sumy 18,57 eur, avšak poukazuje na skutočnosť, že výpočet, ktorým dospel k vyčísleniu preplatku, uviedol žalovanému v mailovej komunikácii už dňa 22.5.2021 a žalovaný tento nenamietal až do dňa doručenia platobného rozkazu. Na tieto skutočnosti poukázal vo svojom podaní z 8.12.2022, v ktorom uviedol, že žalovaný prvýkrát urobil prejav smerujúci k započítaniu až v podaní zo dňa 3.10.2022, pričom má za to, že späťvzatie žaloby nemožno považovať za súhlas so započítaním pohľadávky ku dňu 31.5.2021. Preto sa domnieva, že žalovaný neurobil voči nemu prejav smerujúci k započítaniu v zmysle § 580 Občianskeho zákonníka a taktiež aj pre prípad prejavu žalovaného smerujúceho k započítaniu, že by tieto pohľadávky mali zaniknúť k 31.5.2021, nakoľko v danom čase nebola pohľadávka žalovaného špecifikovaná. Bod 10 odôvodnenia rozsudku je preto nejednoznačný, nakoľko vzal žalobu späť v časti istiny vo výške 272,14 eur podaním z 12.10.2022. V časti istiny vo výške 256,43 eur nevzal žalobu späť, ani sa nevyjadril, že súhlasí so započítaním danej časti, len potvrdil prijatie uvedenej sumy a uviedol, že z tohto dôvodu na žalobe v danej časti netrvá, nakoľko jeho pohľadávka v tejto časti bola splnená. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť tak, že žalovaného zaviazhe k povinnosti zaplatiť úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 510 eur od 1.6.2021 do 8.9.2022 a prizná mu náhradu trov konania, prípadne, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaný vo vyjadrení k podanému odvolaniu žalobcu žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch potvrdiť. Uviedol, že žalobca už v podanej žalobe uvádzal nesprávne údaje ohľadom platieb súvisiacich s nájmom bytu. Pred podaním žaloby prebiehala medzi ním a žalobcom

komunikácia, z ktorej muselo byť žalobcovi zrejmé, že je povinný mu zaplatiť nedoplatok, avšak nebolo isté, v akej výške. Ak napriek tomu podával žalobu, muselo mu byť zrejmé, že v nejakej časti bude žaloba neúspešná, čo má vplyv na posúdenie toho, či žalobca mal vo veci úspech, a v akej časti. Preto rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania považoval za správne a žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch ako správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP, ktorý podľa § 387 ods. 1 CSP v napadnutom výroku II. vo veci samej, potvrdil; rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. o trovách konania podľa § 388 CSP v spojení s § 234 CSP zmenil pre jeho nesprávnosť.

5. Záver súdu prvej inštancie vyjadrený v bodoch 9 a 10 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, na základe ktorého dospel k záveru o nedôvodnosti uplatneného nároku žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % zo sumy 510 eur od 1.6.2021 do 8.9.2022 z dôvodu, že v časti úrok z omeškania vo výške 16,34 eur (5 % úrok z omeškania zo sumy 256,43 eur od 1.6.2021 do 8.9.2022) zanikol v zmysle § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka splnením a v ostatnej časti je nárok (5 % úrok z omeškania zo sumy 253,57 eur od 1.6.2021 do 8.9.2022) nedôvodný, je správny.

6. Z výsledkov vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie bolo nepochybne zistené, že žalobca na základe podanej žaloby z titulu uzatvorenej zmluvy o nájme bytu z 31.7.2020 si dôvodne voči žalovanému uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 510 eur ako vrátenia peňažnej zábezpeky uhradenej žalobcom ako nájomcom žalovanému ako prenajímateľovi pri uzatvorení zmluvy, z dôvodu ukončenia nájomného vzťahu. Taktiež z výsledkov vykonaného dokazovania ďalej vyplýva, že až na základe podaného odporu proti platobnému rozkazu zo strany žalovaného došlo k presnému vyčísleniu nedoplatkov/preplátok na úhradách za služby spojené s užívaním bytu, keď bol žalovaným vyčíslený a ustálený nedoplatok na týchto úhradách v celkovej výške 253,57 eur, v dôsledku čoho v rozdiel uplatneného nároku na vrátenie sumy 510 eur (510 eur - 253,57 eur) žalovaný uhradil žalobcovi sumu 256,43 eur, ktorá bola pripísaná na účet žalobcu dňa 8.9.2022. Skutočnosť, že vznikol nedoplatok na úhradách za užívanie bytu na strane žalobcu vo výške 253,57 eur, a že žalovaný uhradil žalobcovi sumu 256,43 eur po vydaní platobného rozkazu, nebola medzi stranami sporná. Uvedená nespornosť pri ustálení žalovanej pohľadávky mala vplyv na správanie sa žalobcu, ktorý najskôr v podaní z 12.10.2022 uviedol, že netrvá na úhrade zostávajúcej časti dlžnej istiny v zmysle platobného rozkazu (sumy 253,57 eur), keď následne v podaní z 8.12.2022 výslovne uviedol, že „opakovane berie žalobu späť v časti istiny vo výške 272,14 eur“ a domáhal sa už len zaplatenia úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 510 eur od 1.6.2021 do 8.9.2022, na základe čoho súd prvej inštancie správne výrokom I. konanie v časti o zaplatenie istiny 528,50 eur zastavil na základe dispozitívneho úkonu žalobcu v zmysle § 145 ods. 1, 2 OSP. Vychádzajúc preto z obsahu podaní žalobcu z 12.10.2022 a z 18.11.2022, ktoré súd posúdil v zmysle podmienok § 124 ods. 1 CSP, a pokiaľ aj žalobca v týchto podaniach následne už trval len na zaplatení úroku z omeškania zo sumy 510 eur, je zrejmé, že žalobca zobral žalobu späť v časti o zaplatenie istiny 528,57 eur a nielen v časti 272,14 eur, ako nesprávne a nedôvodne v odvolaní namieťa. Navyiac, výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie odvolaním žalobcu napadnutý nebol, tento sa stal právoplatným, preto tvrdenia žalobcu k týmto skutočnostiam už nemohli byť predmetom odvolacieho prieskumu.

7. Žalovaný v podanom odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že v časti uplatneného nároku žalobcu na zaplatenie sumy 253,57 eur voči žalobcovi započítava svoj nárok na zaplatenie nedoplatku voči jeho nároku na vrátenie zábezpeky, keď vo svojom podaní z 18.11.2022 bližšie špecifikoval skutočnosti ohľadom uplatneného nároku so záverom, že jeho pohľadávka na vrátenie nedoplatku vo výške 253,57 eur sa stala splatnou 18.5.2021, a že uvedenú pohľadávku započítal s pohľadávkou žalobcu na vrátenie zábezpeky v podanom odpore proti platobnému rozkazu. Žalobca v ďalšom podaní z 8.12.2022 (vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného z 18.11.2022) až do rozhodnutia súdu, započítanie uvedených pohľadávok žiadnym spôsobom nerozporoval, z ktorých skutkových zistení preto správne súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal a s týmito sa následne riadne vysporiadal v bode 11 odôvodnenia rozsudku. Preto odvolací súd už na námietky žalobcu uvádzané v bode IV. odvolania, že nedošlo

zo strany žalovaného k prejavu smerujúcemu k započítaniu pohľadávok podľa § 580 Občianskeho zákonníka, a že tieto nezankli k 31.5.2021, odvolací súd v zmysle podmienok § 150 a nasl. a § 366 písm. d) CSP v odvolacom konaní nemohol prihliadať, keďže súd prvej inštancie vzhľadom na procesné správanie sa žalobcu ich považoval za nesporné.

8. Odvolací súd považoval za dôvodné odvolanie žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku III., ktorým súd prvej inštancie nepriznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania, keď dospel k záveru, že sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, na základe ktorých nie je dôvodné úspešnému žalobcovi v mysle § 257 CSP náhradu trov konania priznať. Reálne uplatnenie práva na súdnu ochranu predpokladá, že účastníkovi súdneho konania sa súdna ochrana poskytne v zákonom predpokladanej kvalite, pričom výklad a používanie príslušných zákonných ustanovení musí v celom rozsahu rešpektovať uvedené základné právo strán garantované v čl. 46 ods. 1 Ústavy.

9. Účelom ust. § 257 CSP je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolútneho práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých možno dôjsť rozhodnutím súdu i k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Civilný sporový poriadok vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa.

10. Odvolací súd preskúmaním veci a odvolacích námietok žalobcu dospel k záveru, že súdom prvej inštancie uvádzané okolnosti v bode 12 odôvodnenia rozsudku nemožno hodnotiť, že sa jedná o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by žalobcovi nemala byť priznaná náhrada trov konania ako úspešnej/úspešnejšej strane konania v tomto spore. Z výsledkov vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie vyplýva, že žalovaný až v podanom odpore proti platobnému rozkazu (aj napriek rozsiahlej komunikácii žalobcu so žalovaným pred podaním žaloby o vyčíslení nedoplatkov/preplátok na úhradách za služby spojené s bytom) vyčísliť nedoplatok vo výške 253,57 eur, v dôsledku čoho následne žalovaný zvyšnú časť žalovanej sumy (do sumy 510 eur) vo výške 256,43 eur žalobcovi uhradil (pripísaním na účet 8.9.2022) a uhradil aj úrok z omeškania vo výške 16,34 eur (5 %-ný úrok z omeškania zo sumy 256,43 eur od 1.6.2021 do 8.9.2022). Žalovaný započítal svoju pohľadávku na zaplatenie nedoplatku na úhradách vo výške 253,57 eur s časťou žalobcovej pohľadávky na vrátenie peňažnej zábezpeky, v dôsledku čoho (správania sa žalovaného) žalobca zobrať žalobu späť na zaplatenie sumy 258,57 eur, keď aj vo zvyšnej časti žalovanej pohľadávky (18,27 eur) nemožno klásť za vinu žalobcovi, že uplatnenie tejto pohľadávky nebolo riadne podložené a vydokladované, keďže až na základe listín (vyúčtovania služieb spojených s užívaním bytu) nachádzajúcich sa v dispozícii žalovaného došlo k ustáleniu nedoplatku až po podaní žaloby na súd. V dôsledku späťvzatia žaloby v tejto časti, pre správania sa žalovaného, vznikol žalobcovi nárok na náhradu trov konania podľa § 256 ods. 1 CSP, keď aj z týchto okolností vyplýva (správania sa žalovaného do podania žaloby, ako aj po nej), že žalobca bol nútený so svojím nárokom obrátiť sa na súd na uloženie povinnosti žalovaného. Žalovaná suma 510 eur navyše nebola žalovaným v priebehu konania spochybňovaná. Pokiaľ súd prvej inštancie zamietol žalobu (výrokom II.) v časti zaplatenia úroku z omeškania, je zrejmé, že v časti úrok z omeškania bol žalovaným v priebehu konania uhradený, v časti bola žaloba ako nedôvodná zamietnutá, avšak neúspech žalobcu v tejto časti možno hodnotiť ako nepatrný. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. zmenil tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov prvostupňového konania v plnom rozsahu.

11. Odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
  - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
  - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
  - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
  - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
  - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)